

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre. 1 frt 25 kr. — 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . — 5 . — .
Egész évre . 5 . — . — 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. — 14 fillér

Egyes példányok Groszman J. antiquar
üzletében. Polacsek V. és Groák I. dohány-
üzsdéjében. Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető köz-
lemények küldendők:
Városháza 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap dél-
után 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és elő-
fizetési díjak, valamint reclamatiók
küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48 AS PART KÖZLÖNYE.

„Keresem a sziveket!”

Lapunk egyik közelebbi számában közöl-
tük azt a megrendítő, véghetetlenül lesújtó és
elszomorító levelet, melyet Herman Ottó né
városunk országgyűlési képviselőjének szeretve
tisztelt neje egyik laptársunkhoz intézett, mely-
ben a honleányi bánat fájdalmas érzetével
mondja el, hogy Kossuth Lajos, hazánk
legnagyobb fia, megtörve a 91 év terhe alatt,
róasztalánál görnyelve, verejtékes homlokkal
dolgozik a mindennapi falat kenyérért — és
hogy egy kevés nyugalmat élvezhessen e földi
életben, meg akar válni remek, nagybecsű
könyvtáratól! „Keresem a sziveket! —
mondja Hermann Ottóné — a melyek a kin-
cseket a nemzetnek megszerezzék, ha már a
nemzet hálájának más formája csakugyan nin-
csen!”

Elolvastad-e, honfitársam, azt a levelet?
Magyar vagy? . . . Tudod, ki az a Kossuth
Lajos? Láttad e levél olvasása közben lelked-
ben fölmerülni azt az asztalánál 91 év sulya
alatt görnyedező Hontalant, reszkető kezekkel
dolgozva, küzdve a betevő falatért?

Érezted, hogy el kell takarni arcodat,
mert szégyen pirja égeti? Érezted, hogy sirni
szeretnél, de könnyeidet visszafojtja valami szí-
vedre rászakadt nevezhetlen fájdalom? Érezted,
hogy az a fájdalom vagy összezuzza lelkedet,
vagy azzá az égből lecsapott tüzzé válik ke-
leddben, mely a pogány isteneket versenyre hívó
próféta imádságára meggyújtja az áldozatra el-
készített oltárt?

A hála, nemzetünk jeleseinek emléket fel-
ölelő hála annyi oltárt építtetik szerte a ha-
zában.

Eméket Klapkának! kiáltják itt. Szobrot
Batthyányinak! kiáltják amott. Nemzeti jutal-
mat Jókainak! kiáltják mindenfelé!

Kenyeret, betevő falatot a nemzet legna-
gyobb fiának; a munkára lélekben még erős;
de testben megtört Kossuthnak! kiált bele a
hazafias versenybe egy gyöngé női hang!

Kenyeret! de nem alamizsnát!

Az a kéz, mely csak azt tudja, mit tesz
adni; alamizsnát nem fogadd el azoktól sem,
kiknél gazdag lelke kincseit lerakta. kikhez
faradalmának jutalom-morzsaát küldözgeti a mai
napig. Az a jellem uszarából nem él, ha nyo-
morban kell bevégeznie is életét

Remek, nagybecsű könyvtáratól megválni
kényszeríti őt, a ki a zsarnok előtt nem haj-
tott fejet soha, a legnagyobb zsarnok a
szükség!

Kit illet első sorban ez a turini lesújtó
üzenet, mint minket magyarokat? Oh, ha mi
nem értjük meg ezt az üzenetet, kik örö-
münkben, bánatunkban, lelkesedésünkben és
gyászunkban annyiszor vigadunk vagy sirunk
azon a nemzeti énekké vált dalon: „Ha még
egyszer azt üzeni . . .” — ki fogja megér-
teni hát?

Valaki mindenestre meg!

Tul az Óceánon, az ifju szabad Amerika
polgársága csak most bocsátott ki egy magasz-
tos kiáltványt a népszabadság fiaihoz, hogy
New-Yorkban szobrot emeljenek, hogy igaz-
ságot szolgáltatassanak az élő Kos-
suthnak.

Nem történhetik-e meg, hogy az a sza-
badságért lelkesülő új világ meghallja ezt az

üzenetet? Nem történhetik-e meg, hogy azon
az összegben, mely a tervezett szoborra össze-
gyűl: ezt a legszebb emléket viszi oda az
Óceán partjára, hogy a ki arra a földre lép,
lássa s egyszersmind olvassa fejünkre róla a
költő átokszerű keservét: „Élt egy nép a Ti-
sza hátán!”

Hogy ne történjék meg, rajtunk áll.

Ama levél írója mondja. „Keresem a
sziveket, a melyek e kincseket a
nemzetnek megszerezzék.”

Sziveket keres! Palotában, hej de keve-
set fog találni. Ott agárta, lóra, primadonnákra
és becsületföldözésre kell a pénz!

Nincs ott szív, csak számítás!

A magyar főurnak — fájdalmasan ke-
vés kivétellel — Bécsen a szeme és nem
Turinon.

A magyar főpapnak hazafiasabb
célokra kell a koronája; a Kossuth könyv-
tárára forgalomból kiment libertas-a sines!

A szív te nálad van magyar nép!

Rátalál e majd a nemesszívű nő? — ha
országos közadakozás útján próbálja tán ki-
vívni magasztos tervét.

Hitem, lelkem azt mondja: rá! Rá a nap-
számos kapája mellett, rá a földműves ekéjénél,
rá az iparos műhelyében; rá a pap bibliája
mellett, rá a hivatalnok egyszerű asztalánál,
hol nem látja a főnök ur szeme; rá a ma-
gyar földbirtokosnak ősei szellemét házi iste-
nekül tisztelő — már megrikult — kuráiban;
rá mindenütt, hol szent az a név, melyet a
világ becsülése ölel.

Ugy legyen!

Végre!

Meg van a polgári házasság!

Wekerle Sándor miniszterelnök csütörtök-
ön jelentette be a képviselőháznak, hogy Ő
Felsége a király a házassági jog szabályozá-
sáról szóló törvényjavaslatnak az országgyűlés
elő terjesztésére a kormányt fölhatalmazta;
vagyis más szóval: a korona a kötelező
polgári házassághoz az előleges
szentesítést megadta.

Az apostoli király eme tényét örömmel fo-
gadja az egész nemzet. Örülhet ennek a haza
minden polgára, azok t. i., a kik a szabad-
elvű haladásnak hívei.

Mi is örülünk, mert a szabadelvű hala-
dásnak rendíthetetlen hívei vagyunk és — bár
szokatlanul hangzik a mi szánkából — szívünk
örömrésztével üdvözljük a Wekerle-kormányt,
mely elég erős és bátor volt arra, hogy ezt a
korszakot alkotó reformot kivívja.

Sok keserű tapasztalás tanított meg ben-
nünket és érlelte meg lelkünkben azt a gondol-
latot, hogy hazánkra nézve felülről semmi jót
nem várhatunk; és ime most a magyarok iste-
tene megsegített bennünket arra, hogy a füg-
getlenségi párt egyik magasztos esz-
méje a valóság stádiumába jutott.

Igen! A polgári házasság s általában a
vallásszabadság eszméje, a függetlenségi párté.
Két évtizeden keresztül sürgette annak meg-
valósítását boldogult Irányi Dániel, mint a
függetlenségi párt vezére, hasztalanul; míg végre
másfél évvel ezelőtt adoptálta azt a szabadelvű
kormánypárt. A függetlenségi párt nem hara-

gudott azért, mert szülötte gyermekét a kor-
mány elvette. Ugy tett, mint a jó anya, a ki
látván azt, hogy magzatát fölnevelni nem ké-
pes, átadta annak, a kinek módja é. tehetsége
van azt emberré tenni.

A kormány becsülettel megoldotta föllá-
tát. Megoltalmazta a szép csecsemőt az anyyi
oldalról fenyegető veszélyek ellen s most mint
egy életre képes ifjut mutatja be a világnak.

Hát hogyné örülnék mi saját gyerme-
künk n. vekedésének!? Hogyné mondanánk el-
ismerést és köszönetet a nevelő szülők gon-
dosságaért?!

Nem fejtegetjük ez alkalommal az okokat,
melyek miatt a kormány ezt a népszerű dolgot
megcselekedte. Mi most csak az eredményt lát-
juk. Bárminő ok játszott is közbe, elég az, hogy
megcselekedte s ezért a nemzet háláját és el-
ismerését érdemelte ki.

A kivívott eredmény felett nekünk, a füg-
getlenségi párt híveinek lehet legnagyobb örö-
münk, mert remélünk lehet, hogy ha hirdett
igazságaink egy részét már bele tudtuk oltani
a nemzet többségébe, a jövő meg fogja hozni
azt, hogy többi szent eszméink és elveink is
diadalmaskodni fognak; remélünk lehet, hogy
eljövend az idő, midőn hazánk állami önállósá-
gának és függetlenségének szent eszméje áthatja
az egész nemzetet s a fölébredt közszellem fogja
követelni azt.

Nem lenne ebből a hazára nézve semmi
baj, mert hiszen nemcsak mi, hanem a nemzeti
párt vezérlapja: a „Pesti Napló” is a többiek
közt ezeket írja: „Wekerle ezen sikeréhez a
függetlenségi pártnak gratulálunk, melynek ez
által nemcsak egyik programmpontja,
hanem egyuttal egész programja
kormányképesse és kivihetővé vált.
Mi e kormányképesseget sohasem vontuk két-
ségbe, ha a nemzet többsége a szélsőbal poli-
tikáját elfogadja és a király, e pártunk előtti
ismeretes loyaltásáról meggyőződve, beleegye-
zését adja közjogunk módosításához. Ha a füg-
getlenségi párt többségre jut, nem fogja forra-
dalommal fenyegetni a koronát.”

Hazánk jólétére és boldogulására nem kellene
tehát egyebet tennünk, mint azt, hogy a nem-
zet minden igaz és hű fia egy szívvel lélekkel
állna a függetlenségi párt zászlója alá. Bölcs
és jó királyunk — mint most a polgári házassá-
g kérdésénél — úgy önállóságunk és függet-
lenségünk hangoztatása alkalmával is meghall-
gatná hű magyar népe szívének dobbanását,
megértené lelkének hő vágyát s bizonyára tel-
jesítené azokat. Csak az a baj, hogy nincsenek
önzetlen hazafiak, a kik a nemzet igaz érzel-
meit híven mernék tolmácsolni a király előtt!

Fővárosi levél.

Budapest, 1893. november 8.

A milyen csunya volt az a jelenet, midőn pár
hét előtt a t. Házban Wekerle szemére loabantotta
Apponyinak, hogy a honvédek szobrárt megkoszo-
ruzta, de a szoborra egy krajczárt sem adott: épp
oly szép és kiengesztelő volt, midőn pár nap előtt
Wekerle föllállt s kijelentette, hogy rosszul volt
értésülve, mert Apponyi adakozott a szo-
borra Természetesen Apponyi, ki a lovagiasság-
ban sem marad adósa senkinek, viszont kijelentette,
hogy tudomása szerint a miniszterelnök jelentékeny
összeget adott a szoborra. Apponyi — a mi nem
is csoda — maga sem emlékezett már arra, hogy
adakozott a honvédszoborra, a minthogy nobilis

emberek nem is szoktak emlékezni arra, ha valamit adnak. Am az ellenzék — s ez ismét természetes folyománya a politikai küzdelmeknek — nem hagyta annyiban a dolgot, végig vizsgálta az adakozók listáját s megtalálta Apponyi öt forintját, de nem a Wekerle egy forintját, melyet ő mint szerény ifjú adott. Ez, ugy látszik, szőrin-szálan eltűnt. . . De most meg Apponyin volt a sor elégtételt adni a miniszterelnöknek, a ki mint pénzügyminiszter három ezerhatszáz forinttal segítette ki a honvéd-szobor-bizottságot ama bizonyos zavarból, mely nálunk nem szokatlan s melyről — a honvédek szobrálól lévén szó — legjobb hallgatni.

Tehát Apponyi és Wekerle közt a személyi affér elintéződött, a mi természetesen nem vonatkozik a politikára is. Ebben még mindig nagy az ellentét a két államférfi közt, pedig valóban üdvös volna az országra, ha egy uton haladhatnának; lévén mind a két hazafi híve a közönségnek. De hát erre a reménység kevés. Apponyi nem enged nemzeti követeléseiből.

E pillanatban különben nemcsak a politikuskat, de az egész közvéleményt a polgári házasság sorsa izgatja. Még pár nap előtt az volt a hír minden szabadelvű ember nagy öröme, hogy ő felsége már jóváhagyta a korszakalkotó törvényjavaslatot, s pár nap alatt be lehet nyújtani a képviselőházhoz s im, e pillanatban, midőn e levelet írom, meglepő fordulat híre jön. Ő felsége a legutolsó minisztertanácson kijelentette volna, hogy még egyben másban aggodalmi vannak s majd írásban értesíti a kabinetet elhatározásáról. Ezzel ő felsége elutazott Bécsbe, hol még mindig nincs kabinet. Meg van a fő Windischgrätz herceg személyében, de nincsenek meg a kezek, lábak. Ugy látszik, odaát kötéllé kell fogni a minisztert. Némi aggodással tekintünk át a szomszédba, bár a magunk baja éppen elég volna, hogy figyelmünk egészen lekösse. Ha ő felsége nem járul a polgári házasságról szóló törvényjavaslatához, a mi kabinetünknek is bukni kell. Azt, hogy ő felsége az általános várakozás ellenére nem határozott, sokféleképpen magyarázzák és találgatják. Am találgatások helyett az én tisztem egyszerűen konstatálni az általános izgalmat. Izgalom a szabadelvűek és izgalom az ultramontanok táborában. Vajjon melyiknek javára dől el a király mérlege? Az bizonyos, hogy a polgári házasság kérdése annyira előtérbe lépett, hogy ma már nem is képzelhető magyar kormány, mely ezt programjába fel ne vegye. Így aztán, a változatosság okáért, majd hosszuleltű kormányok korszaka után következik a rövidéletű kormányok korszaka.

Bent a t. Házban még ez idő szerint csendesek az ülések. Kevésbé fontos, jobban mondván kevésbé érdekes tárgyak vannak tapétán s az Apponyi-Wekerle-affér békés elintézése után csupán egy dolog érdekes a külön főleletésre, az t. i. hogy a t. Ház törvénybe iktatta Budapest „székes főváros” címét. Tehát nem „fő- és székváros”, hanem „székes főváros”. A „Magyar Hírlap” mindjárt azon melegebben, hogy ő felsége Budapestet megajándékozta a „székes és főváros” címmel, kifogásolta a kifejezés magyartalanúságát s maga a fővárosi hatóság is akceptálta a „Magyar Hírlap” indítványát és mindig „székes főváros”-t írt. Most aztán, hogy a képviselőház a kerületi előjárásokról szóló törvényjavaslatot tárgyalta, a törvényhozás is akceptálta a jó magyar elnevezést. Tehát ezentul — ne tessék feledni — a törvény szerint is „Budapest székes főváros” az ország szíve.

Polgári házasság és polgári házasság: ez dominál ma Budapesten s bizonyára Budapesten túl is. Még Duse iránt sem oly nagymértékű már az érdeklődés, kezd szűnni a Duse-láz. A csodálatos talán asszony ma is oly csodálatos, mint volt a vala a városligeti arénában, de a közönség, ugy látszik, kimerült csodálkozásban és pénzben egyaránt s Duse mesterségesen megtöltött zéksorok előtt játszik a népszínházban. E hét végén el is megy, örök bucsut véve Budapesttől s szinkopától is. A minnek a művésznők miandenesetre örülni fognak nemcsak mértékben. Tényleg, kritikásaink sok keserűséget okoztak Duse mértékellen magasztalásával a mi művésznőinknek. mindig feledve — sokan szándékosan — hogy nagy különbség, ha egy művésznő néhány szereppel beutazta a világot s ha egy másik meg, alig tanul meg egy szerepet, már masikat kell tanulnia. De hát a magunk tehetségeivel szemben nem szoktunk igazságosak lenni, az idegennek, a szokatlannak mindig nagyobb volt a becsese szemünkben. A magunk embereit akkor kezdjük becsülni, a mikor már a föld alatt vannak.

Székelly Huszár.

Herman Ottó programjáról hosszasan beszélte tegnapi számában a „Borsodmegyei Lapok”. Laptársunk Herman Ottó programjának alaptételül azt állítja föl, hogy ő (már t. i. Herman Ottó) Magyarország teljes függetlenségére törekszik, még pedig „a perzonális unió elvetésével”. Ez alaptételből kiindulva azután hosszasan lamentál a fölött, hogy kicsoda óriási veszedelem fenyegetné a hazát, ha Herman Ottó programját a nemzet többsége elfogadva, elvetné a perzonális uniót. Hát erre a nagyhangú cikkre ki kell jelentenünk, hogy az egész egy borzasztó nagy tévedésen alapul. Hon-

nan tudná kimutatni laptársunk azt, hogy Herman Ottó valaha szóval vagy írásban kijelentette volna azt, hogy ő a perzonális uniót elveti? Ezt sem Miskolczon tartott programbeszédében, de sehol a világon nem mondta; erről sem ő, sem a soha egy betűt nem írtunk. Herman Ottónak a közjogi kérdésekben elfoglalt álláspontja ez: Kívánja Magyarország teljes állami függetlenségét, de ezt a függetlenséget semmiféle föltételhez (mint a p. o. a perzonális unió) nem köti. A perzonális uniót csak mint egyik eshetőséget, egyik eszközt fogadja el. Ezeket mondta Herman Ottó mindenütt és mindenkor, ezeket írtuk mi is. Már pedig e közt és a közt, a mit a „Borsodmegyei Lapok” beszél, roppant nagy a különbség. Megdől tehát laptársunk cikkének alaptétele s ezzel együtt összeomlik mindaz, a mit erre épített. Mindenesetre ajánlatos dolog, hogy ha valaki valamely tárgyról ír, legyen tisztában tárgyával s ne rémitgesse ok nélkül a közönséget.

H I R E K.

— **Kun Bertalan** ref. püspök, főrendiházi tag holnap Budapestre utazik, hogy a folyó hó 14-én megnyitandó egyetemes konvent ülésén — mint annak egyházi elnöke — résztvegyen. Avatott körökből arról értesítenek bennünket, hogy főpásztorunk ezt az alkalmat föl fogja használni arra, hogy az avasi ref. templom restaurálása ügyében a vallás és közoktatásügyi miniszternél, valamint a régészeti társulat előkelő férfainál megteszi a szükséges lépéseket. Adja isten, hogy lépteit siker koronázza.

— **Radvány István** kir. tanácsos, gözmalmi igazgató, keresk. és iparkamarai elnök nov. 13—14-ére Szász-Coburg Gothai Ferencz főherceg ő felsége dűnkruiti vadászatra meghívott.

— **Arcképek leleplezés.** Baross Gábor az elhunyt vasminiszter arcképe a kereskedelmi és iparkamara részére elkészülvén, a leleplezési ünnepély e f. hó 16-án (csütörtök) tartandó közgyűlésen fog ünnepélyesen végre menni. Az ünnepély szónoka Szentpály István dr. leend, ki a leleplezés alkalmával emlékbeszédet tart.

— **Megyei közgyűlés.** Borsodvármegye közönsége tegnapi délelőtti rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a bizottsági tagok nagyon kevés számmal vettek részt. Az összes tárgysorozat rövid felőra alatt letárgyalatott. Báró Vay Béla főispán meleg szavakkal üdvözölvén a megjelent bizottsági tagokat, a gyűlést megnyitja. Ezután előterjeszti abbéli indítványát, hogy Borsodvármegye közönsége is soraközzet az azon törvényhatóságokhoz, melyek József főherceget azon alkalomból, hogy a magyar honvédség élén 25 évet töltött el, felirattal üdvözlik. A javaslatot a közgyűlés általános lelkesedés elfogadta. Az üdvözölő feliratot annak idején elküldik a főhercegnek. — Hollaender Ede, Pádits Emil, Ráczkó István, Kiszely Pál, Kiss János bizottsági tagok elhunytá folytán megüresedett bizottsági tagsági helyek betöltése iránt a közgyűlés a választást elrendelte s a választás határidejéül folyó november hó 23-ik napját tűzte ki. — A megyei költségvetés a belügyminiszter észrevételei szerint helyesbítettéi rendeltetett. — Miskolcz város képviselőtestületének a „Korona-szálló” építése ügyében fölterjesztett határozatai jóváhagyattak. Ezzel az ülés véget ért.

— **Hymen** Ma délelőtti a kassai rom. kath. templomban díszes esküvő lesz. Zelbr Theofil ónagy hadbíró vezeti oltár alá Kooos Terike urhölgyet. Az ifju pár a ma esti 6 órai vonattal városunkba viszszérkezik. Az ifju pár eme igaz szerelem szötte szép frigyhez tartós és zavartalan boldogságot kívánunk! — Havass József az „Első magyar általános biztosító társaság” kassai főügynökségének vezetője 14-én esküszik örök hűséget Bródy Hermin urhölgynek. Kísérje az ifju pár frigyét zavartalan boldogsággal!

— **Halalozás.** Rottman Vilmos városunk egyik derek iparosa hunyt el a közeli napokban, rövid szenvedés után. A szikszói vásáron nagy súly emelése közben bélszakadást kapott s daczára minden orvosi segélynek, az operáció után, melyet dr. Singer Henrik és dr. Ballagi János végeztek, tegnapelőtt elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végre.

— **Gyászír.** Petykó József, a kincstári erdők parasznai főerdőmestere — mint lapunkkal tudatják — a közeli napokban Facssetten hirtelen elhunyt. Ötvegyet és 5 kiskorú gyermeket hagyott hátra. Halálának híre általános részvételet keltett városunkban.

— **A miniszternél.** A miskolci zsidó hitközség orthodox deputációja csütörtökön, azaz e hó 9-én tisztelettel gróf Csáky Albin kultuszminiszternél, a miniszter a küldöttséget elsőnek fogadta a kihallgatásra jelentkezettek sorában. A küldöttség vezetője Rott M. E. előadta, hogy az orthodoxok is kívánják a magyar hitzónokot, mert az istenitiszterlet megmagyarosítása nekik is óhajtasuk. Nekik csak az ellen van kifogásuk, hogy a szemináriumból választanak a hitzónokot, mert ez ellenkezik az orthodox felekezet királyilag szentesített statutumával. A miniszter szívesen fogadta a küldöttséget, örömmel értesült az orthodoxok loyális magatartásáról és a kérdés objektív, igazságos elintézését ígérte.

— **A miskolci dal- és önképzőkör** által f. hó 18-án a vasuti munkások nagytermében jótékony célú színi-előadás és dalestély tartatik Szinre kerül Rüttkay híres népszínműje „Fehő Klári”. A dalkör Rüttkay Menyhért karnagy vezetésével több népdalegyveleget fog előadni. Belépti díj 50 kr. Ajánljuk a közönség szíves figyelmébe.

— **A zeneegylet** alakításáról nagyon összevont szemöldökkel beszél a „Borsod”. Azt mondja, hogy: „Ha a zeneegylet a szokásos egyleti összeállítás útján és társadalmi uton szándékozik létesülni, akkor előre is megjósolhatjuk annak sikertelenségét”. Igaz, hogy nagyon zavarosan hangzik ez a szólam, de mégis az az értelme, hogy Miskolczon zenét művelni, fejleszteni, művészi szípet produkálni egyleti összeállítás útján, társadalmi uton nem lehet. Hát ugyan miképpen lehet? . . . Államsegély? . . . megyei dotáció? . . . vagy városi subvenció útján? . . . Hiszen mindezeket szívesen venné a közönség, ha adnák p. o. egy városi zenede vagy egy városi zenekar fentartására. De miután nem adják, hát kénytelenek a zenét kedvelő és művelő városi polgárok — hogy egy kis klasszikus zenét halljanak — maguk összeállni és egyletet alkotni; mert a „vizsgálódás és tapasztalat” arról győzött meg mindenkit, hogy az ember egymagában nem képezhet zenekart, se pedig dalárdát. Sőt még egy vonós quartett létesítéséhez is legalább négy embernek kell összeállni; miután a miskolci embert nem ugy teremtetted az Isten, mint azt a német kóklert, a ki az orfeumban tizenkét csengőt kötött testének tizenkét részére s tüncczolva verte ki az akkordokat. Sobasem hittük volna, hogy találkozzék Miskolczon olyan böles ember, a ki a nélkül, hogy tudná, „minő alakban és tartalommal” (olyan magas stílus, hogy nem értjük!) alakítanak egy egyletet, már előre megjósolja annak sikertelenségét. Ehhez igazán nagy jóstehetség és rendkívüli talentum kell. No de nem hiába jár 27-ik életévében az öreg „Borsod” (a ki a hírlapok közt van legalább is olyan vén, mint az emberek között a százesztendőses mesemondó) ő ezt böles előrelátással megjövendölte. Most tehát már nincsen egyéb hátra, mint az, hogy a ki Miskolczon szépen tud zongorázni, hegedülni, czimbalmozni, gordonkázni, flótázni, énekelni, bujjon el otthon, azután brügözön, flótázzon, hegedüljön, énekeljen a meleg kályhának. És ha a zenészek a most nevezett instrumentek hangjait együtt akarnak hallani, akkor kössék össze egymást telefontal; mert a „Borsod” szerint az összeállítás kizárja a sikert. Igazán gyarló az ember! Van olyan szarencsétlen flótás, a ki azt hiszi, hogy ha ő néhány jó zenész emberrel összeáll és azokkal művésziessen játszik, miután magának ez által lelki gyönyörűséget szerez, hát elérte a kellő sikert. Balga gondolat! Sikert — a „Borsod” szerint — csak akkor lehet elérni, ha „a zenei életnek tengető plántáját” nem a társadalom, hanem — talán valamifélsőbb hatalom öntözi? . . . Hát az a plánta hol van? . . . Hiszen éppen az a zeneegylet lenne az a plánta, a melyet a társadalom növelhetne nagyra! Hiszük, hogy eljön majd az az idő is, a mikor egy városi zenede létesítése komolyan előtérbe lép. De hát ki fogja azt a zenédét fölállítani, ha nem a zeneegylet? Talán a város? . . . No hát tegyük föl, hogy a város. De hát a város kívül fog e tekintetben majd szóba állni? Bizonyára azzal a zeneegylettel, mely addig rendszeres zeneiskola nélkül is fog jeles dilettans zenészeket produkálni. A jövőt bizonyára nem tudhatjuk, azért kár egy valóban hezappgató és nemes czélú egylet bölesője felett jó előre a varju hangján énekelni.

— **Ügyvédi kamaránk és a millénium.** A miskolci ügyvédi kamara a következő felhívást bocsátotta ki: A hazánk ezredéves fennállása alkalmából rendezendő országos kiállítás történelmi csoportjában az ügyvédi kar részvételének eszményi ügyvédi kamaránk választmánya is pártolván, hogy e részvétel az ügyvédi kar tekintélyéhez méltó legyen, szükséges, miszerint mindazon az ügyvédi működést tárgyazó történelmi okiratok és egyéb emlékek, melyek a miskolci ügyvédi kamara tagjainak birtokában neta-lan léteznek, a kiállítás történelmi csoportjában kiállíttassanak. E czél megvalósítása czéljából felhívunk a miskolci ügyvédi kamara tagjai, hogy az esetleg birtokukban lévő s kiállításra szánt az ügyvédi működést tárgyazó történelmi okiratokat és egyéb emlékeket kamaránk választmányánál ideje korán bejelenteni szíveskedjenek. Kelt a miskolci ügyvédi kamara választmányának Miskolczon, 1893. évi okt. hó 31-ik napján tartott üléséből. Kovács Lajos, elnök. Lengyel Lajos, titkár.

— **Magyar válasz az új világból.** Buloy vszky Gusztáv kir. törvényszki bíró, központi vizsgáló bíró a Munk Ignác ügyre vonatkozólag német nyelvű sürgős megkeresést intézett Amerikába, honnan a válasz megérkezett e napokban, még pedig — mindenkinék nagy meglepetésére — magyar nyelven.

— **Általános a panasz,** hogy kevés a cseléd s még a cseléd-elhelyező intézetekben sem lehet már hetek óta egyetlenegy cselédet látni. Igazán szomorú állapot ez! Pedig naponkint mennyi csavargó cseléd-leány sétál az utcákon, kik — felve a munkától — inkább lopva a napot, eltérve a jó útról, csavargóknak és a bűnös utra térnek. De ez még semmi. Alig, hogy eljön az este, csoportokba állnak s éktelelen nevetésükkel, kihívó magaviseletükkel, az emberi szemérmert sértő czélzásokkal rontják a levegőt és

idegenítik el a járókelő közönséget. De ez még mind semmi! Esti kilenc óra után, mikor a cselédségnek tiltva van az utcán járni, már csakis ezt az aljas népséget lehet látni; ilyenkor már nekik mindent szabad. A férfiakban erővel megbotlanak. Az a kifent bajszu eszmadia legény, az a buta paraszt baka a legkényelmesebben odaáll a kapu elé s az ő galambját ölegeti, csipegeti, csókolgatja, hisz mit bánya ő, hogy a művelt érzékkel bíró nő, avagy férfi mindezek láttára — elpirul. De még ez csak ugyan mind semmi! Valami L. — a nevét ki sem írhatjuk — nő-stemély ácsorog napról-napra a fő-utcán s hogy ott mit visz véghez az már csak ugyan impertinentia. Legyen az nő, férfi — jaj annak! — a ki vele találkozik; az ő véleményét kiabáló hangon az illetőre megteszi, de hogyan? s ha valaki ezen cselekedetért megpirongatja, oly kifejezéseket szór a szemébe, hogy talpán való legény legyen. a ki a trágár kifejezések egész halmazát elpirulás nélkül elhallgatni tudja. De ezt eltűnő muszáj! . . . . muszáj! azért, mert a rendőröknek — mint gondolják — semmi közük nincs az ily dolgokhoz, ha valami ilyesmi történiük, ők törnek ki hóméri kacszajban. Tetszik nekik ez a dolog nagyon. És ha valaki felhívja a mamlasz figyelmét, hogy csináljon hát rendet, oda megy nagy lomhán a tett színhelyére s mondja: „Csitt, ha mondom, mert rendnek muszáj lenni!” Ilyen állapotok vannak a mi városunkban: Miskolcson.

— **A második Prockl.** Ellenét munkást, a „Szocialista demokrata munkáspárt közlönyé”-nek szerkesztőjét igazgatásért a csendőrség letartóztatta.

— **A vasutasok öröme.** Lukács Béla kereskedelmiügyi miniszter rendeletet intézett a miskolczi üzletvezetőséghez, hogy az eddig divó szokást mellőzve, a havi fizetéseket ne a hó utolsó, hanem közvetlenül a hó elsején fizessék ki. Egy igen régi óhaja teljesül a vasuti alkalmazottaknak, mert habár nem is jövedelemszaporodásról van szó, de legalább megkönnyíti az anyagi viszonyok rendezését. Örömmel szolgál a vasutasoknak még az is, hogy a miniszter 1894. évben 250,000 frt meghaladó összeget utalványoz ki fizetés-emelésekre olyformán, hogy több-magasabb rangfokozatba tartozó tisztviselői állást létesít és csökkentti az alsóbb rangfokozatba tartozó tisztviselői állás létesítését. 1894. februártól kezdve hihetőleg házbérfizetés felemelés leendő. Ez a csekély változás bizonyára jól esik a vasuti alkalmazottaknak.

— **Borsodvármegye közigazgatási bizottsága** szombaton d. e. báró Vay Bela főispán elnöklété alatt ülést tart.

— **Meghívás.** A miskolczi Tanügyi-kör tagjait tisztelettel kérem, hogy folyó hó 11-én, szombaton délután 2 órakor, a református felsőbb leánynevelő intézet 4. számú termében tartandó közgyűlésen megjelenni sziveskedjenek. Miskolcz, 1893. nov. 8. *Tóth Pál*, elnök.

— **Pályázatok.** A miskolczi kir. törvényszéknél Balázs Elemér kir. albiróvá, Czéhula János kir. jegyzővé történt kinevezetéstük és áthelyeztetésük folytán megüresedett jegyzői és aljegyzői állásra pályázat iratott ki. Pályázati határidő 3 hét.

SZÍNHÁZ.

Kedden, e hó 7-én az előnyösen ismert „Szultán” cz. operette került színre közepes sikerrel. Az előadás minden részlete jó igyekezetről, szorgalomról tanuskodott ugyan, de a felmutatott eredmény nem volt teljesen kielégítő. Különösen nehezen indult meg a darab, Örley Flóra első énekrésze rossz ómennek tünd fel az egész előadásra nézve. Az oly sokak által dicsért primadonna, ki ez estén a czim és főszerepet (nagyilekűségéből-e, vagy igazgatói rendelkezés szerint, nem tudni) Pogány Jankának, a nagy igyekezettől második énekesnőnek engedte át, ma is megmutatta, hogy kiváló ügyességgel forgolódik a világot jelentő deszkakon, hogy játéka könnyed, élénk, valamint s ezt készséggel ismerjük el, hogy hangja a felsőbb régiókban kellemesen csengő, penetrans, melyet bármikor gyönyörrel hallgatunk, de az igazság érdekében föl kell említenünk azt is, hogy alsó hangjai egyáltalán nem kellemesek s épen ezért nem sikerült Örley Flóra első énekrésze. Később, midőn belemelegedett szerepébe e ponton is élvezetesebbet nyújtott. Pogány Janka játéka, ha egyébről nem, hát a jóigyekezettől, melylyel a főszerep nehézségeit leküzdeni törekedett, dicséretet érdemel. Ugy gondoljuk, hogy ő nem ambicionálja magának a főszerepet, miután érzi, hogy arra több hivatottság és rátermettség kell, de mindenesetre szép tőle, hogy a nehézségekkel szinte szembe száll és azokkal megbirkózni nem vonakodik. A többi szereplők is többé-kevésbé jól játszottak. A basák (Győre, Mátray), a francia követ (Karacs), a főunuch (Bethleny), a görög leány (Litzenmayer Szidi) megállták helyüket. A mi meg a decoratiót, az új jelmezeket illeti, erről csak az elismerés hangján emlékezhetünk meg.

Szerdán, f. hó 8-án Murai Károlynak kiűnő vígjátéka, a „Pezsgő” adatott elő. Egy rendkívül mulattató darab, mely a francia vígjátékokkal versenyez s a szellemes ötletekben, fordulatokban szinte kifogyhatatlan. Aztán renomirt darab, melyről már a múlt szezonban meggyőződünk. De hát — így tartják sokan — egy nagy hibája van, hogy nem új-

donság többé. Ha szép is, ha jó is, nincs varázsa, mert már ismeretes. Mintha a jó 2-szer is, 3-szor is, meg többször is nem jó volna, mintha egy igazi jó darab műbecse nem épen abban állana, hogy az nem valami ephemer értékű vabári portéka, hanem igenis olyan, melynek jövője hosszú időre biztosítva van. Hát bizony az olyan ártatlan szemrehányásnak is beillik, hogy a jelzett vígjátékkal szemben közönségünk oly nagyfokú indifferenzmust tanusított, félig sem telt meg a nézőtér!! Pedig, a kik kevesen ott voltak, igazi műlévételben részesültek. A legjobb erők versenyeztek egymás felülmúlásában s minden is a viszonyokhoz képest megfelelt feladatának. — Senki sem akart legyőzött lenni. És ez annyival dicséretebb, mert az üres padosorok látása bizonyosan deprimáló hatással lehetett a szereplőkre. No de legalább hálás volt a jelenlevő — mindenesetre distingvált publikum. A kedvező hatás többször zajos tapsokban nyilvánult. Bár komolyabb ellenvetés egy szereplővel szemben sem emelhető, mégis különösen kitűntek precíz játékkal Kazaliczky, Mátrai, Cs. Almásy Julia és Bera Paula, kiki saját jól felfogott és átértett szerepében. Ha mi magas igényekkel szeretünk fellépni társulatunk tagjaival szemben, legalább is méltányos dolog őket azzal jutalmazni, hogy előadásukat tömegesebben s gyakrabban látogassuk! Nem akar ez recrimináció lenni, hanem egy pár őszinte szó, ebben az esős, borongós időben!!

Csütörtökön, azaz f. hó 9-én egy francia vígjátékból átalakított „Titkos csók” cz. operette került színre körülbelül félház előtt. Az egész darab elítélő lelke Örley Flóra volt. És ő mint körülrajongott divatárusnő hálás szerepében dicséreteken meg is felelt. Magának a darabnak meséje — mint legtöbb operetténél — a lehető legegyszerűbb. Színhelye a francia főváros, kora a múlt század vége. Alapgonolatát, mondhatnók tendenciáját a meszaliáns házasságok védelme képezi. Ezen alapgonolat érvényesül akkor, midőn az egyszerű divatárusnő feleségül veszi René Vicomte (Karacs J.) noha nem minden küzdelem nélkül, miután e házasságnak hatalmas ellenzője akad D. Heranville marquisnőben (M. Bérczi M. ri). A divatárusnő azonban két fegyverre: a könny és mosoly segítségével győztesen kerül ki az előítéletekkel vívott küzdelemből s a szív joga: a szerelem diadalmasodik, mikor kiderül a titok, hogy a marquisnő is csak a világ előtt büszke ősi czimé- rére, titokban azonban neki is viszonya volt a multban egy haszonbérőnek fiával s ezen viszonyok elő bizonyosága maradt Táncred lovagban (Mátrai K.) A meszaliánsz szerencsés kimenetelére a király is befoly, ki egy izben Bertin Lolotte kisasszonyt, a divatárusnőt titokban maga is megcsókolta s ez a „titkos csók” dönti le az utolsó akadályt. Ez röviden a cselekvés magva. Maga az előadás a jobbaktól tartozott s ebben oroszlanrésze volt Örley Flórának, ki ma teljes szerencsével játszott. Hangja — különösen az előre hirdetett madárdalban — valóban élvezetes volt. A közönség zajos tapsal, kihívással jutalmazta. Karacs J. jó tenoristának bizonyult, csak az a baja, hogy nincs még kellő jártassága a színpadon. Mátray és Breznay (Thorigni lovag) ez utóbbi egy vén Don Juan szerepében megállták helyüket. A többi szereplők is többé-kevésbé jól játszottak. A Litzenmayer nővérek „spanyol cigánytáncza” érdekes látvány volt, meg is kellett ismételnök. A darab zenei része nem valami vonzó, kivált a nehezen haladó zenekar kísérete mellett. Egyébként az előadás elég sikerült volt s bizony több nézőt is megérdemelt volna.

— **Színészeink Budapestén.** Csókáné Almásy Julia és Kazaliczky Antal színházunk elsőrendű tagjai tegnapelőtt Budapestre utaztak, hol is a népszínházban végig nézték a „Fedora” előadását, melyben a híres olasz tragikai művész: Duse Eleonóra játszott a czimszerepet. Városunkban is a közel napokban színre fog kerülni „Fedora” s Csókáné a czimszerepben Dusét, Kazaliczky Antal pedig Andót, a híres tragikus, ki Ipanov Lorisz gróft játszott, fogják némileg utánozni.

— **Opera.** Ma este színházunkban „Villars dragonyosai” Maillan Aime vígzenéjű 3 felvonásos operája kerül színre, a főbb szerepekben: Thibaut Breznay, Georgette Pogány Janka, Sylvain Karacs Imre, Triquetta Rosé Örley Flóra, Belamy Bethleny stb. E kedves és fülbemászó zenéjű operettét, mely csak egyszer került színre városunkban s akkor is rendkívüli zajos tetszésben részesült, melegen ajánljuk színházlátogató közönségünk szives figyelmébe. Mint halljuk: a mai előadás alkalmával megerősített zenekar fog működni, s így a hiányzó fuvó hangszerek némelyike (timpani oboa) pótolva lesz. Az áriák egész halmaza fog özönlöni Örley Flóra szép ajkáról.

— **Szép Darinka.** Holnap vasárnap „Szép Darinka” népszínmű kerül színre színházunkban, a főbb szerepekben: Csörgő — Győre, Klára — Nagyné K. Mari, Lidi — Örley Flóra, Balázs — Bethleny, Holló — Breznay, Piroška — Boros Ferike, Darinka — Cs. Almásy Julia, Milán — Karacs, Gyűrő — Mátray, Rózsi — Litzenmayer Szidi.

— **Színházi műsor.** Hétfőn november 13-án népelőadásul felére leszállított helyárrakkal: „II-ik József császár és a zsidó apácza” mulattató énekes korrajz 3 szakaszban. — Kedden nov. 14-én „Kis Molnárné” regényes operette 3 felvonásban t. nekokal. — Szerdán november 15-én „Vasgyáros” Ohnet György jeles társadalmi színműve. — Csütörtökön november 16-án Vaudville ujdonság itt először: „Szitakötő” a kötéltánczos bárókisasszony énekes vígjáték (vaudville) három felvonásban — Pénteken november 17-ikén népelőadásul felére leszállított helyárrakkal ujdonság, e színpadon először: „A gyilkos”, Rocassier hírneves színműve 7 képpen, nagy hangversenynyel. — Szombaton, november 18-án páros bérlet 18-ik számban Örley Flóra primadonna felléptével „Királyfogás”, regényes operette tánczok és nagy fegyvertánczcal. — Vasárnap, november 19-én páratlan bérlet 19-ik számban Örley Flóra primadonna felléptével „Czigánybáró”, regényes operette tánczok, toborzó tánczcal.

Felolós szerkesztő és lapulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi Géza**

NYILTER. *)

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET”

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

3-4

elfogad betéteket

és pedig betétkönyvecskékre és pénztári jegyekre

4⁰ és 4¹/₂⁰ kamatoztatással.

A 10% kamatadót az intézet sajátjából fizeti.

Az igazgatóság.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

JELENTÉS.

Becses tudomására hozom a nagyérdemű közönségnek, miszerint a

„MAGYAR KORONÁ”-hoz

czimzett

gyógyszertáramat

Korányi Lajos úrtól saját kezelésembe vettem át.

Teljes tisztelettel

Dr. Rác György,

gyógyyszerész.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy Miskolcson, Vízköz-utca 21. sz. alatt egy nagyobb telket vásároltam, melyen a n. é. közönség által már ismert szakismeret-temmel egy

mű- és kereskedelmi kertészetet

rendeztem be.

A n. é. közönség kényelme kedvéért a színházépületben ismét egy bolthelyiséget rendeztem be, hol különféle dísznövények, csokrok, koszorúk stbi állanak rendelkezésére.

Kérem a n. é. közönséget, sziveskednék engem eddigi bizalmával ujjolag is szerencsétlenni.

Tisztelettel

Cserer Ferencz,

műkertész.

Ugyanott 500 db. nemesített almaoltvány dbja 25 kron kapható.

Békefi Andor

fűszer és csemege-üzletében

egy jóházból való fiu

Tanulónak

felvétetik.

Némi üzletbeni jártassággal bíró előnyben részesül.

Széchenyi-utca 109. sz.,

BERLINER I. Miskolcz,

a Takarékegylet házában

7-30

Kitünő, jó és hallatlan olcsó

finom vichszos vagy bagaria bőrezipő urak részére erős talppal párja	2.75-től 5.50-ig
egész könnyű Gems, Patent, borjubőr, vagy lakkos, uraknak, esetleg báli vagy salon	4.50 „ 6.50 „
Posztó, bőrrel, ezügos 3.50-től 5.50-ig, valódi oroszakkal 4.50-től 6.50-ig. Posztó hosszúszerű eszímák, bőrrel és lakkal	5.50 „ 12.— „
Női ezügoszipők zerge, patent vagy borjubőrből 10 izlésteljes formában erős talppal, hosszú szárral	2.75 „ 4.50 „
Női ezügos cipők finom Gems Glace, szép Lasins szalonakkal, vagy oroszakkal, avagy egész bőrből	3.50 „ 5.50 „
Női Posztó, bőrrel 3 frtól 4.50-ig, finom posztó és valódi oroszakkal	3.50 „ 5.50 „
Gyermek eszímák lakkal vagy lakk nélkül, ránczezal vagy anékiül, 3 évtől 13 éves gyermekek részére	2.— „ 4.50 „
Finom Grázi kalapok 25 különböző formában a legújabb divat szerint	1.25 „ 4.25 „
Nyúlszerű kemény és puha valódi angolkalapok	3.— „ 6.50 „
Téli plüs- és borsapkák 25 válogatott izlésteljes formában feltűnő olelón, nem külömben ingek, nyakkendők, bőrdők, gallérok, közelök óriási választékban legolelősebb árban kapható. — 1 Finom ezilinder 4 frt.	

Széchenyi-utca 109. BERLINER I, Miskolcz, a Takarékegylet házában.

KOTÁNYI JÁNOS
Tojás-Cognacja

a legfinomabb cognac és egészen friss tojás-sárgából orvosi felügyelet mellett készítették! — Tiszta méz hozzátevével által, kellemes íze, és kitünő táperezénél fogva minden más cognacot felülmúl.

Ezen kitünő tojás-cognac használata után hozzám intézett, számtalan elismereések és hálalevelek közül van szerencsem egynehányat itten felsorolni.

Cs. és kir. gazdasági vegyvizsga intézet nyilatkozata Bécsben.

A mint az alapos vegyvizsgálat igazolja Kotányi tojás cognacja kifogástalan minősége folytán, gyenge emésztetű üdülő egyéneknek különösen ajánlható.

Cs. és kir. physiologiai vizsga intézet Klosterneuburgban.

otányi tojás cognacja különösen ajánlható mindazon komoly eseteknél, melyeknél a legkiválóbb tápanyagok könnyen emészthető alakban szükségeltetnek, a szervezet erősítése és föntartására!

Cs. és kir. Eiszebet-kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacja: mind a belgyógyászat, mind pedig a sebészeti osztály betegneinél kitünő eredménnyel alkalmaztatott, és mint legjobb folyékony és erősítő tápszernek bizonyult.

Cs. és kir. Rochus kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacja a legsúlyosabb betegneknél felülmulhatlan sikert és bámulatos erősítő eredményt mutatott.

Cs. és kir. 1-6 számú katonai kórház Bécsben.

Kotányi tojás-cognacjával tett kísérletek, különösen vérszegénység, gyenge és sok vért vesztett üdülő betegneknél, megbeesülhetlen erősítő tápanyagnak bizonyult és a legmelegebben ajánlható.

Kir. St. Rochus kórház Budapestben.

A betegnek, leginkább nők és gyermekek, ezen **Kotányi tojás-cognacját** szivesebben fogadják, mint a más tojás nélküli cognacot, és különösen kitünő táperezéje által üdülő gyengékedőknél nem eléggé ajánlható.

Bécsi orvostan lapja.

Kotányi tojás-cognacja az általános gyógyászatban legrövidebb idő alatt állandó használatnak fog örvendeni.

Bécsi gyógytani hetilap.

Kotányi tojás-cognacja hivatva van az acut tüdőgyulladás, purperiállás, cholera, órbáncz, abdominál hagymáz, tüdővész, anaemiai, és üdülő egyénekneinél a legkitünőbb szolgalatot tenni.

FÖRÁKTÁR:

Bécs I. Kärtnerstrasse 14. szám, (az átjáróban).

»a Paprika Eiffeltoronyhoz.«

Raktár Pozsonyban:

Jaklitsch Péter úrnál. Továbbá: **Angermayer Károlynál**, Széplak-utca és **Posch M.-nál**, Széplak-utca.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

Wilhelm Herman és Tsa

szállító-czég

Széchenyi-utca 31. szám.

Elfogad költöztetéseket belül kárpitozott butorszállító kocsikban.

Elfogad továbbá rendelvényeket

I. rendű salgótarjáni darabos és I. rendű

porosz koczka v. dió-köszénre

bármily mennyiségben, házhoz szállítva, jutányos árak mellett.

Szállítási hivatal a m. kir. államvasutak részére.

ÜZLET-MEGNYITÁS.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy helyben (Király-utca 28. sz. a.)

Vas- és vasáru-üzletet

nyitottunk.

Teljes tisztelettel

Kohn és Schön.

Van szerencsém a nagyérdemű úri közönségnek szives figyelmébe ajánlani a legújabban megérkezett dús választékban **őszi és téli idényre való elsőrendű külföldi és hazai gyártmányú, finom**

245

szövedeimet

Ugy mint eddig, sőt még **jobban** azon leszek, hogy nagyra-becsült vevőimet teljesen kielégítek.

Elegáns kivétel, jó munka (saját műhelyemből) s szolid ár mellett.

Szives pártfogásért esedezem

KÁLMÁN MÓR

férfi-szabó Miskolczon,

Debreczeni Dániel úr házában, Molnár Sándor úr vaskereskedésével szemben.

Alulirottak báterkodunk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

CHR. WEYRAUCH & CO-FÉLE gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ-PADLÓFÉNYMÁZ

egyedüli elárusítását MISKOLCZ és vidékére

WEIDLICH PÁL úrnak „a fekete kutyához“ Miskolczon

adtuk át. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, **gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is.** Kapható szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben **1 üveg (1 kiló) ára 1 frt 20 kr., 1 üveg (1/2 kiló) ára 60 kr.**

Tisztelettel

Chr. Weyrauch & CO.